

med Indtægter og Udgifter og ved Siden heraf af controllere: Regjeringens, og det er altsaa ligefremt i Medhold af Forfatningen, at vi ere ængstelige for at opgive Noget af den Ret, som er givet os til Betsbyggelse for Folket; naar derimod paa den anden Side den ærede Minister siger, at det er Mangel paa Tillid, naar man ikke vil lægge hele denne Sag i fremtidige Regjeringens Haand, hvormange de end maatte blive, saa kan man dog ikke af den Grund tale om Mangel paa Tillid til Regjeringen; thi det vilde efter min Overbeviſning være uforsvarligt og forfatningsstridigt, om man for en uberegnelig Tid vilde opgive den Ret, som Forfatningen har givet Rigsdagen.

Jeg troer, at naar man holder Spørgsmaalet klart for Die og ikke lader sig forvirre af dunkle Udtydninger, og „stærke Udtryk“, saa vil man see, at hvad Folkethinget allerede engang ved sin Beslutning har vedtaget og som nu foreslaaes af Udvalget, er, at de Gager, som skulde bestemmes for ledige juridiske Embeder, indtil Rønningensloven udkommer, blive bestemte ved Finantsloven, i Overensstemmelse mellem samtlige tre Grene af den lovgivende Magt: Regjeringen, Landsthinget og Folkethinget, og at, hvad Landsthinget har vedtaget ved den gjorte Forandring, er, at Regjeringen ubelukkende sjaer den hele Sag i sin Haand, indtil, i en ubestemt og uberegnelig Tid, Rønningensloven udkommer. Det er Forskjellen, og det, hvormed Spørgsmaalet dreier sig.

Justitsministeren: Med Hensyn til den Sammenligning, som blev gjort i det nys holdte Foredrag mellem den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og mit Foredrag, da holder jeg mig forvisset om, at det er udenfor Tvivl, at mit Foredrag ikke har gjort Sagen dunkel, tvetydig og uklar — dog skal jeg ikke gjøre videre Bemærkninger med Hensyn dertil. Derimod finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg ikke har udtalt, at Forskjellen mellem mig og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) var om, hvilken Plads den omhandlede Bestemmelse skulde have i Finantsloven, men om, hvorvidt den overhovedet burde have Plads i Finantsloven.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand (S. A. Hansen) sagde flere Gange: „Vi“, „Vi“, som om han talte paa det hele Things Begne (S. A. Hansen: Nei, paa Udvalgets!) Ja, den ærede Rigsdagsmand er dog heller ikke Ordfører for Finantsudvalget. Det glæder mig isvrigt, at dette „Vi“ begrænses sig til hans Egenkab som Ordfører og ikke udstrækker sig til hele Thinget, men kun til Udvalget; men han udtalte sig virkelig saa, at man skulde troe, at det var i hele Things Navn han talte.

Det skal ikke lykkes at fordunkle den simple Sammenhæng af denne Sag. Der er Tale om en Reform, hvormed alle Parter af den lovgivende Magt bør være enige, inden den kommer istand, og der er Tale om en midlertidig Tilstand, indtil Reformerne kommer istand. Det Simpleste var, at man sagde: Derfor der under den midlertidige Tilstand ikke opnaaes Enighed, saa blive vi ved det Bestaaende, saaledes som det jo ogsaa var den afbøde Justitsministers Plan; men istedet derfor siger man: Derfor de forskjellige Dele af den lovgivende Magt ikke blive enige, saa skal dog Forandringen foregaae, idet at Spørrerne forvandles til en Peningsats, der indflyder i Statskassen, og at der udbetales til de Vedkommende en fast Gage, der udbetales af Statskassen og bestemmes ved Finantsloven. — Det er Punktet, man slaaer Forandringen fast, førend man er bleven enig med Landsthing og Regjering om Maaden, hvorpaa det skal skee. Dette kan ikke roffes, og Alt, hvad der siges derimod, skal ikke fordunkle denne simple Sammenhæng. Forøvrigt maa man ikke oversee, at den hele Bestemmelse jo kun er en temporair, en Bestemmelse, der er optagen i det kommende Aars Finantslov og kun gjælder for de Embeder, der blive ledige i Finantsaarets Løb; det er altsaa ikke en Bestemmelse for nogen lang Fremtid og har ikke den overordentlig store Betydning, som man har villet lægge deri. — Jeg tør haabe, at jo mere Strid der er for Dieblisset, desto lettere vil det findes, naar det kommer til Stykket, at blive enige.

Rosenørn: Jeg hører med til den Minoritet, som har ønsket, at Forslaget angaa-